

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XXVIII. APRILIS

M. SIMONE BAZIN Doctore Medico Decano, Moderatore.

869

An secunda mensa sanitati viles?

T morbus naturæ inimicus contrariis expellendus venit, sic sanitas eiusdem amica similibus conseruanda est. Sanitatis autem non vna species & ratio, imò varia & multiplex: nec sanitas omnis *ἡσυχία* est, quæ temperies & commoderatio quatuor humorum facultate & copiâ permixtorum meritò dicitur. Ab hac aliqua defleat, quæ non absoluta quidem verum integra censetur, similibusque alimentis perinde ac altera debet restaurari. Hinc artem medicam in hoc naturâ præstantiorem varia cibandi genera quibuscumque accommodata adinuenisse contigit: tùm quòd tempus quo cibus assumatur præscripserit; quibusdam si quidem prandere non cenare, quibusdam è contrâ conduit: tùm quòd plures mensas (nec enim homini ad instar bouis & equi cibus idem sufficit) primas videlicet & secundas instituit.

ECVNDÆ mensæ innumeris luxuriant eduliis, ex quorum copiâ corpus non minis recreatur quàm reficitur: habent enim singula corporis membra, vnde succum sibi ipsis magis consentaneum alliciant, quo fruantur. Horum partem maximam benigna rerum omnium parens tellus suppeditat, cum è suo sinu fructus vberimos arborum & plantarum beneficio profert; qui parim quidem nutriunt, sed frigiditate & humiditate quâ pollent, vaporum actum ad cerebrum ascensum prohibent, blandèque ob temperatam *ἀναθυμίασις* somnum conciliant: fugaces alios, tardos alios producit natura, qui quolibet tempore suppetant, eosque vel dulces, vel austeros, vel acidos, non modò vt cuiuslibet gustui, qui sensus omnium maximè est voluptuarius, se se accommodaret, sed etiam vt dulcibus ventriculus aleretur, austeris corroboraretur, acidis calor intus se reciperet, sicque suo perbellè defungeretur munere.

R S etiam de se aliquid confert, in conficiendis bellariis occupata. Placentarum varia sunt genera. Nonnullæ ex farinâ triticæ & aquâ, aliæ ex ovo, butyro, melle aut saccharo subactis constantur, finguntur & aliæ ex fructibus, cerasis, prunis, malis, pyris; & vuis nondum maturis, oleribus quoque ipsis. Crassum omnes generant succum, aluum astringunt, nisi sacchari aut fermenti ope earum vitia emendentur; sitim adaugent, vnde sit vt primas teneant, *ἡ μόνον ποτίσας τῆς διψῆος ῥέλει τὴν ὅλην τοῖς σπλῆνι, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ σπλῆν.*

X animalibus præcipuis primæ mensæ ornamentis, lac desumitur, optimum inter alimenta quæ in secundis mensis vfu esse solent, temperie siquidem temperatâ sed frigidiusculâ præditum est, partibus enim, serosâ frigidâ & humidâ, caseosâ frigidâ siccâ quibus constat, butyrosâ calor superatur: perfectè nutrit, succum præbet laudabilem, moderatamque alui præstat deiectionem. Eius cremor suauissimus, facilis coctionis, boni alimenti sed pauci minimèque solidi, non tamen perperam post cibum editur. Serum sitim extinguere, penetrare in venas, detergere, & ventrem mouere valet. Caseus, si recens, ventriculo vtilis, corpus impinguat, nec nisi per accidens aluum deiecit, si verustus constringit nec flatu generat. Vinum potus erit non quodlibet, sed generosum, hispanum putà, moscharelinum, Hypocraticum, quod & palato summè gratum sit, & ciborum coctionem inuuet, eorum *ἀναδωσιν* facilem efficiat, naturamque ad excrementorum expulsiōnem sollicitet. Aquâ, vt pote quæ frigida omnisque expertis saporis est, abstinendum.

O N frustra in secundis mensis apponuntur *πικύματα*, ex iis Oesophagus pinguedine præmanlorum illinitus detergetur, edulia primæ mensæ ad fundum ventriculi deprimuntur, chylus efficitur inculpatus, modò primæ adaptentur mensæ, vt si carnes calcus, si pisces præceserint, visciditasque contracta sit, nux imperetur, quin & voluptas ex eorum esu summa percipitur, auidius à ventriculo appetuntur, quæ vbi semel in se continet, vires suas sese comprimendo colligit, vt eorum ciborumque prius ingestorum coctioni vacet: vnde quatenus grata, licet minus bona, sana habenda sunt: vitetur interim tabacocapnia, nec mensæ ad palu renouandæ: post prandium standum, post cœnam ambulandum quo salubriores euadant.

Ergo secunda mensa sanitati viles?

Proponēbat Lutetiæ IOANNES DE MONSTROEIL Paris. Schol. Arch. A.R.S.H.M.DC.XXXIX.